

Witamy w Szkole Biblijnej „BEREA”

BEREA

Chrześcijański Ośrodek Edukacyjny

Studium Retoryki Biblijnej

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

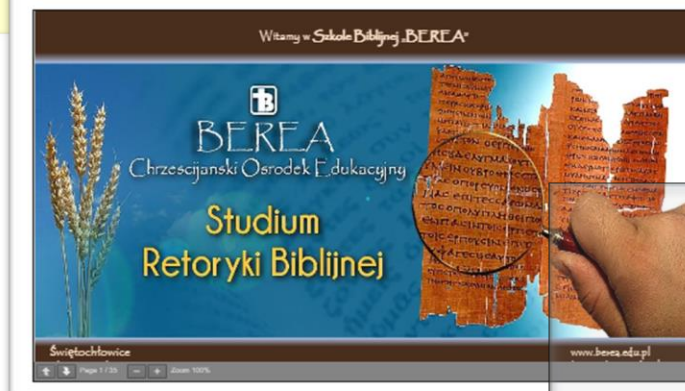
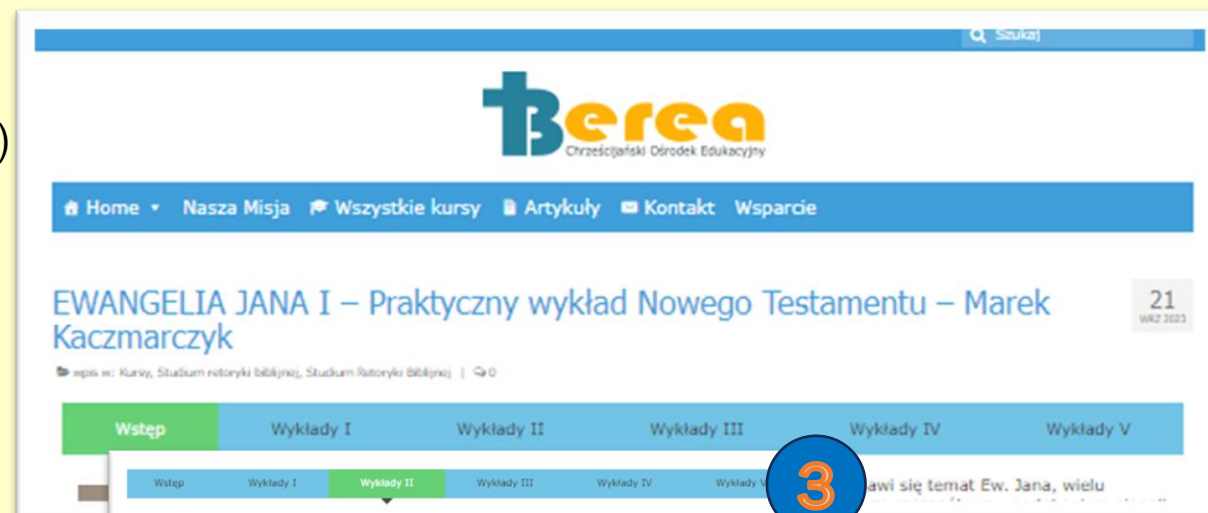
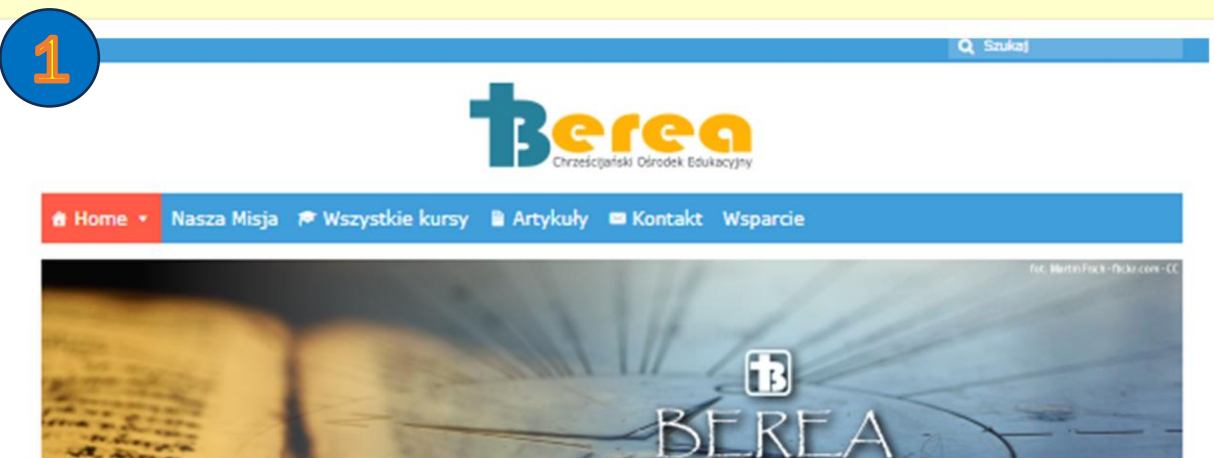
Praktyczny wykład Nowego Testamentu

Ewangelia według Jana

Spotkanie 3.

Ważna odpowiedź dla słuchaczy w Internecie

1. Wejdź na stronę: berea.edu.pl
2. Na stronie do aktualnej serii wykładów (zielony przycisk)
3. Wybierz wykład, który cię interesuje i przeglądaj slajdy

A może miałbyś chęć wesprzeć działalność BEREI?

[Home](#) [Nasza Misja](#) [Wszystkie kursy](#) [Artykuły](#) [Kontakt](#) **Wsparcie**

Wsparcie

Wszystkich, którzy doceniają Szkołę Biblijną proszę o **wsparcie modlitewne**. Pragniemy, by wywyższony był Bóg, który jest Najwspanialszym Nauczycielem, zgodnie z tekstem z Księgi Hioba 36:22: "Oto Bóg jest wzniosły w swym działaniu, gdzież jest taki wychowawca jak On?". Módlmy się, by Słowo Boże było obecne w życiu, jak największej ilości ludzi w naszym kraju, 'było rozważane dniem i nocą', by jak najwięcej było pracowników, 'którzy wykładają należycie słowo prawdy' i przede wszystkim, by Słowo Boże było wcielane w życie, ku czci i chwale naszego Ojca przez Pana Jezusa Chrystusa w mocy Ducha Świętego.

Nauka w szkole jest nieodpłatna, opiera się na pracy wolontariuszy. Chętnie jednak przyjmujemy każdy dobrowolny dar na wsparcie Szkoły. Z darowizn sfinalizowaliśmy już między innymi zakup sprzętu audio-video, realizujemy też opłaty za serwer i domeny oraz przygotowanie posiłków podczas wykładów.

Dane do przelewu (wpłaty):
Społeczność Chrześcijan w Świętochłowicach
Ul. Wyzwolenia 8, 41-600 Świętochłowice

Nr konta bankowego w Alior Banku:

88 2490 0005 0000 4600 3548 4546

W tytule przelewu proszę podać:
Darowizna na cele kultu religijnego

Małe przypomnienie, gdzie jesteśmy na planie Ew. Jana

- Ogólna kompozycja Ewangelii Jana i plan SEKCJI A1 [J 1,1-6,71]
- Dokąd do tarliśmy w SEKCJI A1

SEKCJA A1 – omówienie WARSTWY I (SEKWENCJI A [1,1-18] oraz SEKWENCJI A1 [6,1-71])

- Omówienie SEKWENCJI A1 [6,1-71] – c.d.

SEKCJA A1 – omówienie WARSTWY II (SEKWENCJI B [1,19-51] oraz SEKWENCJI B1 [5,1-47])

- Wprowadzenie do WARSTWY II
- Omówienie SEKWENCJI B [1,19-51]
- Omówienie SEKWENCJI B1 [5,1-47]

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Małe przypomnienie co za nami

SEKCJA A1 [1,1-6,71]

Zaproszenie do życia z Boga.

**WARSTWA życia z Boga;
od wiary do intymności**

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna i Jego misji.

Obszar skupiony na
działalności
publicznej Jezusa.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Boga.

**WARSTWA odrzucenia oraz
miłości i poświęcenia się
Syna
(determinacja ujawnienia
Imienia Ojca i Syna)**

Obszar skupiony na
działalności Jezusa
dla uczniów.

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Doświadczenie Imienia Boga uwalnia i ożywia uczniów,
stwarza rdzeń więzi.

SEKCJA A1 [1,1-6,71]

Zaproszenie do życia z Boga.
Boża miłość w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Boga i stawia wyzwanie człowiekowi - wybór życia w Synu Bożym.

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna.
Miało Syna, to dzieło wierności Boga.
Jego zła i buntu; sąd nad nieuczciwymi.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Boga.
Miłość pomiędzy uczniami ma odbijać miłość w Bogu; praca na kryzys oraz na czas społeczności i prowadzenia przez.

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Doświadczenie Imienia Boga uwalnia.
Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa.
Uczniowie, Chrystus odbudowuje wieżę.

SEKCJA A1 [1,1-6,71] - Zaproszenie do życia z Boga.

Boża miłość w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Boga i stawia wyzwanie człowiekowi - wybór życia w Synu Bożym.

SEKWENCJA A [1,1-18] Zaproszenie do narodzin i życia z Boga; odrzucenie i przyjęcie misji Syna Bożego

SEKWENCJA B [1,19-51] Świadczenia o Jezusie jako Mesjaszu, zapowiedzianym Proroku, Synu Bożym

SEKWENCJA C [2,1-12] Pierwszy znak w Kanie - wiara Marii sprawia umocnienie wiary uczniów

SEKWENCJA D [2,13-25] Sprzeciw Żydów i pozorna wiara odbiorców; zapowiedź nowej świątyni

SEKWENCJA E [3,1-36] Wezwanie do wiary i wolności od sądu; to miłość Ojca posyła Syna na ratunek człowiekowi; niechęć liderów; rozdzielenie

SEKWENCJA D1 [4,1-45] Jezus przyjęty w Samarii i Galilei, ale nie w Jerozolimie; kult w duchu/Duchu

SEKWENCJA C1 [4,46-54] Drugi znak w Kanie - wiara dworzanina prowadzi do wiary jego rodziny

SEKWENCJA B1 [5,1-47] Świadczenia na rzecz Jezusa jako Syna Bożego (Boga); dzieła, Ojciec, Pisma

SEKWENCJA A1 [6,1-71] Zaproszenie do zaufania Synowi Bożemu jako źródłu życia, które nie ustaje

A (1) Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, a Bogiem było Słowo. (2) Ono było na początku u Boga.

B (3) Wszystko przez nie powstało, a bez niego nic nie powstało, co powstało. (4) W nim było życie, a życie było światłością ludzi. (5) A światłość świeci w ciemności, lecz ciemność jej nie przemogła [/ ogarnęła].

C (6) Wystąpił człowiek, posłany od Boga, który nazywał się Jan. (7) Ten przyszedł na świadectwo, aby zaświadczyć o światłości, by wszyscy [uwierzyli] przezeń. (8) Nie był on światłością, lecz [aby] zaświadczyć o światłości.

D (9) [Była światłość] prawdziwa, która oświeca każdego człowieka, [przychodząc] na świat.

E a1 (10a) Na świecie był i świat przezeń powstał,

b1 (10b) [a] świat go nie poznał.

a2 (11a) Do swej własności przyszedł,

b2 (11b) ale swoi go nie przyjęli.

E1 a1 (12a) [Wszystkim] zaś, którzy go przyjęli,

b1 (12b) dał [moc] stać się dziećmi Bożymi,

a1 (12c) tym, którzy wierzą w imię jego,

b2 (13) którzy nie z krwi ani z woli [ciała], ani z woli mężczyzny, lecz z Boga [zrodzeni zostali].

D1 (14) A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, i ujrzeliśmy chwałę jego, chwałę, [jako jednorodzonego] od Ojca, pełne łaski i prawdy.

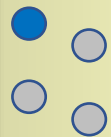
C1 (15) Jan [świadczy] o nim i [zawołał mówiąc]: Ten to był, o którym powiedziałem: Ten, który za mną idzie, przede mną [stał się], bo pierwszej niż ja [był].

B1 (16) [Oto] z jego pełni myśmy wszyscy wzięli, i to łaskę za łaską. (17) [Oto zakon przez Mojżesza został nadany; łaska i prawda przez Jezusa Chrystusa stała się.]

A1 (18) Boga nikt nigdy nie widział; jednorodzony Bóg, który jest na łonie Ojca, [ów] objawił (Go).

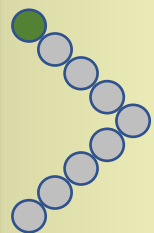
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA A

[1,1-18]

A a (1a) Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga,

b (1b) a Bogiem było Słowo.

a1 (2) Ono było na początku u Boga.

B a1 (3) Wszystko przez nie powstało, a bez niego nic nie powstało, co powstało.

b1 (4) W nim było życie, a życie było światłością ludzi. (5) A światłość świeci w ciemności, lecz ciemność jej nie przemogła [/ ogarnęła].

C a a1 (6) Wystąpił człowiek, posłany od Boga, który nazywał się Jan.

b1 (7a) Ten przyszedł na świadectwo, aby zaświadczyć o światłości,

b (7b) by wszyscy [uwierzyli] przezeń.

a1 a2 (8a) Nie był on światłością,

b2 (8b) lecz [aby] zaświadczyć o światłości.

D (9) [Była światłość] prawdziwa, która oświeca każdego człowieka, [przychodząc] na świat.

E a1 (10a) Na świecie był i świat przezeń powstał,

b1 (10b) [a] świat go nie poznał.

a2 (11a) Do swej własności przyszedł,

b2 (11b) ale swoi go nie przyjęli.

E1 a1 (12a) [Wszystkim] zaś, którzy go przyjęli,

b1 (12b) dał [moc] stać się dziećmi Bożymi,

a1 (12c) tym, którzy wierzą w imię jego,

b2 (13) którzy nie z krwi ani z woli [ciała], ani z woli mężczyzny, lecz z Boga [zrodzeni zostali].

D1 a1 (14a) A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas,

b1 (14b) i ujrzeliśmy chwałę jego,

a2 (14c) chwałę, [jako jednorodzonego] od Ojca,

b2 (14d) pełne łaski i prawdy.

C1 a1 (15a) Jan [świadczy] o nim i [zawołał mówiąc]:

b1 (15b) Ten to był,

a2 (15c) o którym powiedziałem:

b2 (15d) Ten, który za mną idzie, przede mną [stał się], bo pierwaj niż ja [był].

B1 a2 (16) [Oto] z jego pełni myśmy wszyscy wzięli, i to łaskę za łaską.

b2 a1 [Inter.] [(17) Oto zakon

b1 (17b) przez Mojżesza został nadany;

a2 (17c) łaska i prawda

b2 (17d) przez Jezusa Chrystusa stała się.]

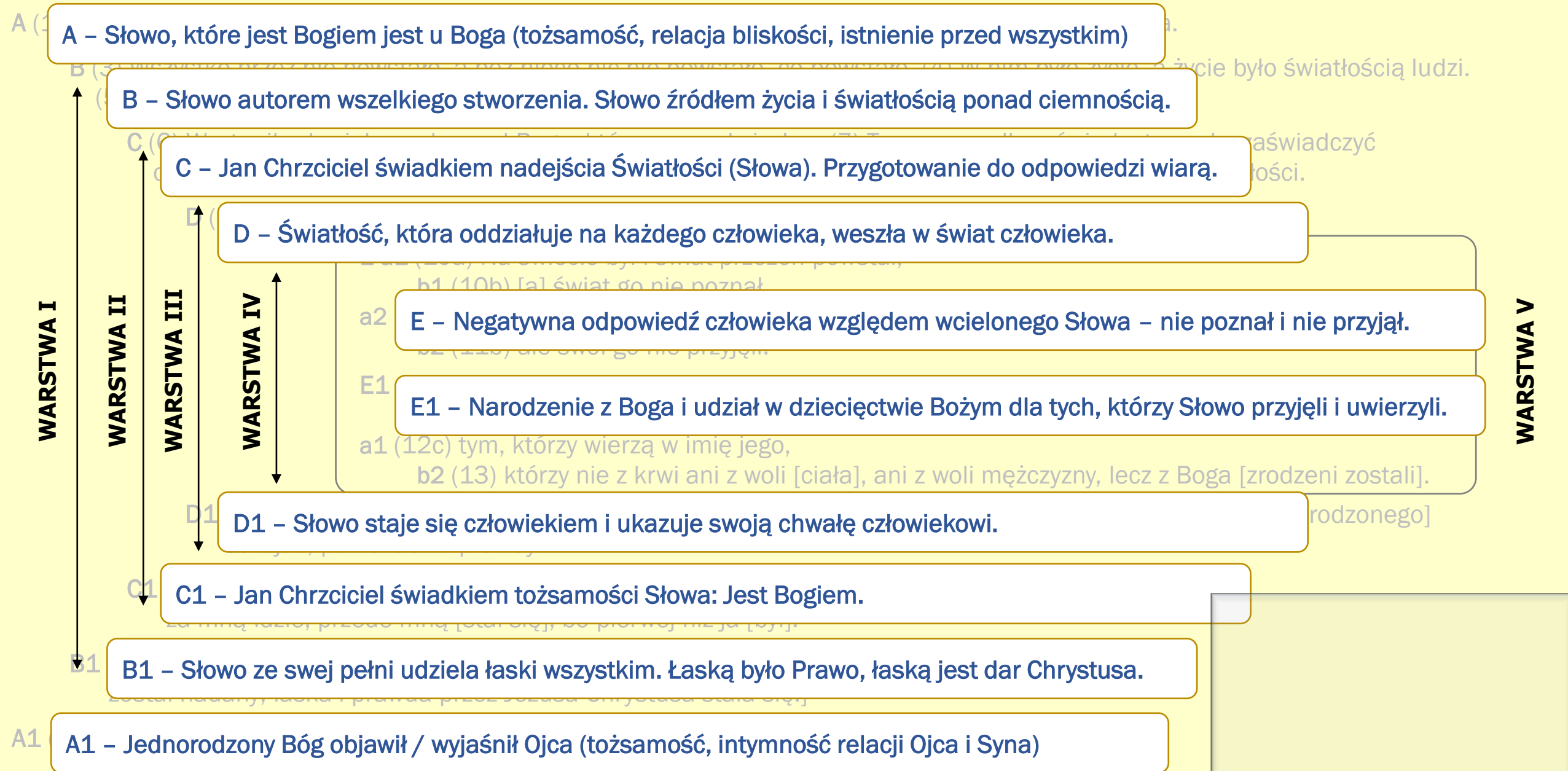
A1 a1 (18a) Boga

b1 (18b) nikt nigdy nie widział;

a2 (18b) jednorodzony Bóg, który jest na łonie Ojca,

b2 (18c) [ów] objawił (Go).

WARSTWA V

Negatywna odpowiedź
człowieka – nie poznał i
nie przyjął.

Odpowiedź pozytywna
człowieka - Słowo przyjęli
i uwierzyli (narodzili się w
rodzinie Boga).

ODPOWIEDŹ
/ REAKCJA

WARSTWA IV

Wkroczenie Światłości-Syna Bożego w świat;
oddziałuje na człowieka i odkrywa przed nim swoją chwałę.

WARSTWA III

Misja Jana Chrzciciela przygotowania ludu na przyjście Syna Bożego i świadectwo
na rzecz Jego tożsamości jako Boga.

WARSTWA II

Syn Boży źródłem stworzenia i życia oraz obfitości łaski, której doświadcza człowiek.

WARSTWA I

Wspólna tożsamość Ojca i Słowa jako Boga ⇒ spełniona misja Syna Bożego – Boga objaśnienia Ojca.

PREZENTACJA

- Kto
- jaki
- z czym
- do kogo

[6,1-21] FRAGMENT A – Znaki wciągające uczniów w głębsze doświadczenie panowania Jezusa

[6,1-15] ELEMENT A1 – Znak rozmnożenia pokarmu i nakarmienia ludu. Wyzwanie dla uczniów.

[6,16-21] ELEMENT B1 – Znak panowania nad stworzeniem. Jezus przychodzi po wodzie, by pomóc uczniom w przeprawie łodzią przez jezioro.

[6,22-59] FRAGMENT B – Słuchacze odrzucają wiarę w Jezusa; brak im duchowej wrażliwości i głodu pełni życia

[6,22-25] ELEMENT A – Jezus odnaleziony w Kafarnaum przez lud nakarmiony na pustkowiu

[6,26-36] ELEMENT B – Jezus zachęca i wzywa lud do wejścia w relację z Nim jako dawcą życia wiecznego.

[6,37-47] ELEMENT C – Słuchacze Jezusa odrzucają Go jako Syna posłanego od Ojca.

[6,48-58] ELEMENT B1 – Lud odrzuca wiarę i przyjęcie Jezusa jako źródła duchowego życia.

[6,59] ELEMENT A1 – Dokładniejsze wskazanie miejsca zdarzenia – synagoga w Kafarnaum

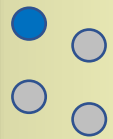
[6,60-71] FRAGMENT A1 – Ujawnienie wewnętrznej odpowiedzi uczniów i apostołów na znaki i roszczenia Jezusa

[6,60-66] ELEMENT A2 – Jezus wyjaśnia uczniom sens swojej polemiki z ludem. Odejście znacznej grupy uczniów

[6,67-71] ELEMENT B2 – Apostołowie rozpoznają w Jezusie Tego, który ma słowa życia wiecznego.

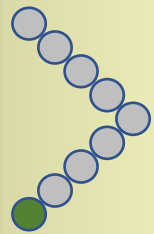
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA A1

[6,1-71]

FRAGMENT A

[6,1-21]

ELEMENT

[1,1-15]

A a (1) Potem odszedł Jezus na drugi brzeg Morza Galilejskiego, czyli Tyberiadzkiego.

b (2) A szło za nim mnóstwo ludu, bo widzieli [znaki], które czynił na chorych.

a1 (3) Wstąpił tedy Jezus na górę i tam usiadł z uczniami swoimi. (4) Była blisko Pascha, święto [Judejczyków].

B a (5) Podniósłszy oczy [Jezus] i ujrawszy, że mnóstwo ludu przychodzi doń, rzekł do Filipa: Skąd kupimy chleba, aby [zjedli ci]? (6) A [to] mówił, wystawiając go na próbę; sam bowiem wiedział, co miał czynić.

b a1 (7a) Odpowiedział mu Filip: Za dwieście denarów [chlebów]

b1 (7b) nie wystarczy dla nich, choćby każdy tylko odrobinę otrzymał.

a2 (8) Rzekł do niego jeden z uczniów jego, Andrzej, brat Szymona Piotra: (9a) Jest tutaj chłopiec, który ma pięć chlebów jęczmiennych i dwie ryby,

b2 (9b) lecz cóż to jest na tak wielu?

a1 (10) Rzekł Jezus: Każcie ludziom usiąść. A było dużo trawy na tym miejscu. Usiedli więc mężczyźni w liczbie około pięciu tysięcy.

C (11) Wziął więc chleby [Jezus] i podziękowawszy rozdał siedzącym, podobnie i z ryb tyle, ile chcieli.

B1 a (12a) A kiedy się nasycili,

b a1 (12b) rzekł do uczniów swoich: Pozbierajcie pozostałe [ułamki],

b1 (12c) aby nic nie przepadło!

a2 (13a) Pozbierali więc,

b2 (13b) i z pięciu chlebów jęczmiennych napełnili dwanaście koszów [ułamkami],

a1 (13c) pozostawionymi przez tych, którzy jedli.

A1 a1 (14a) Wtedy ludzie ujrawszy [jaki uczynił znak],

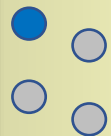
b1 (14b) [mówili że]: Ten [jest] naprawdę prorokiem, który miał przyjść na świat.

a2 (15a) Jezus zaś poznawszy, że zamyślają podejść [i] porwać go [aby uczynić] i obwołać królem,

b2 (15b) uszedł znowu na górę sam jeden.

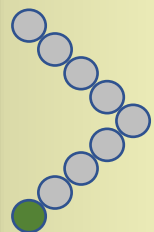
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA A1

[6,1-71]

FRAGMENT A

[6,1-21]

ELEMENT

[1,16-21]

A (16) A gdy [wieczór] nastał, zeszli [uczniowie jego] nad morze (17a) i [wszedłszy do łodzi, przepławiali się przez morze] do Kafarnaum.

B a a1 (17b) [A] Ciemność już zapadła,

b1 (17c) a jeszcze nie przyszedł [do nich] Jezus.

b (18) Morze zaś [pod wpływem wiatru silnego] burzyło się.

a1 a2 (19a) [Przewiosłowawszy] więc [stadiów] około dwudziestu pięciu do trzydziestu stadiów,

b2 (19b) ujrzeli Jezusa chodzącego po morzu i [blisko łodzi będącego],

C a (19b) i [przestraszyli się].

b (20a) On [zaś] odezwał się do nich: Ja jestem,

a1 (20b) nie bójcie się!

B1 (21) Chętnie więc zabrali go do łodzi,

A1 (21b) [i] od razu przybiła [łódź] do brzegu, do którego płynęli.

Jakieś pytania?

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Ewangelia Jana

SEKCJA A1 SEKWENCJA A1 [6,1-71] c.d.

Jezus Chrystusa pokarmem na życie wieczne;
człowiek uwięziony „w ciele”

[6,1-21] FRAGMENT A – Znaki wciągające uczniów w głębsze doświadczenie panowania Jezusa

[6,1-15] ELEMENT A1 – Znak rozmnożenia pokarmu i nakarmienia ludu. Wyzwanie dla uczniów.

[6,16-21] ELEMENT B1 – Znak panowania nad stworzeniem. Jezus przychodzi po wodzie, by pomóc uczniom w przeprawie łodzią przez jezioro.

[6,22-59] FRAGMENT B – Słuchacze odrzucają wiarę w Jezusa; brak im duchowej wrażliwości i głodu pełni życia

[6,22-25] ELEMENT A – Jezus odnaleziony w Kafarnaum przez lud nakarmiony na pustkowiu

[6,26-36] ELEMENT B – Jezus zachęca i wzywa lud do wejścia w relację z Nim jako dawcą życia wiecznego.

[6,37-47] ELEMENT C – Słuchacze Jezusa odrzucają Go jako Syna posłanego od Ojca.

[6,48-58] ELEMENT B1 – Lud odrzuca wiarę i przyjęcie Jezusa jako źródła duchowego życia.

[6,59] ELEMENT A1 – Dokładniejsze wskazanie miejsca zdarzenia – synagoga w Kafarnaum

[6,60-71] FRAGMENT A1 – Ujawnienie wewnętrznej odpowiedzi uczniów i apostołów na znaki i roszczenia Jezusa

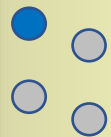
[6,60-66] ELEMENT A2 – Jezus wyjaśnia uczniom sens swojej polemiki z ludem. Odejście znacznej grupy uczniów

[6,67-71] ELEMENT B2 – Apostołowie rozpoznają w Jezusie Tego, który ma słowa życia wiecznego.

(22) Nazajutrz lud, który pozostał [za morzem], zauważył, że [łódki innej nie było tam] prócz tej jednej, w którą wstąpili uczniowie Jezusa, i że Jezus nie wszedł z uczniami swoimi do tej łodzi, ale że sami uczniowie jego odpłynęli. (23) [Ale] nadeszły inne łódki od Tyberiady w pobliże tego miejsca, gdzie [zjedli] chleb, [gdy dzięki uczynił Pan]. (24) Gdy więc [zauważył] lud, że Jezusa [tam nie ma] ani uczniów [jego], wsiedli oni do łódek i przeprawili się do Kafarnaum, szukając Jezusa. (25) A znalazłszy go za morzem, rzekli do niego: Mistrzu, kiedy tu przybyłeś? (26) Odpowiedział im Jezus i rzekł: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, szukacie mnie nie dlatego, że widzieliście [znak], ale dlatego, że jedliście chleb i nasyciliście się. (27) Zabiegajcie nie o pokarm, który ginie, ale o pokarm, który [zachowuje ku życiu wiecznemu], który wam da Syn Człowieczy: [Tego bowiem Ojciec opieczętował Bóg.]. (28) Rzekli więc do niego: Cóż mamy czynić, aby wykonywać dzieła Boże? Odpowiedział Jezus i rzekł im: (29) To jest dzieło Boże: [abyście uwierzyli] w tego, którego [posłał] On. (30) Rzekli tedy do niego: Jaki więc znak czynisz, abyśmy widzieli i uwierzyli tobie? Jakie dzieło wykonujesz? (31) Ojcowie nasi mannę [jedli] na pustyni, jak napisano: Chleb z nieba dał im, aby jedli. (32) Wtedy rzekł im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie Mojżesz dał wam chleb z nieba, ale Ojciec mój daje wam chleb z nieba [prawdziwy]. (33) Albowiem [chlebem Boga jest schodzący z nieba i życie dający światu]. (34) Wtedy rzekli do niego: Panie! [zawsze] dawaj nam tego chleba! (35) Odpowiedział im Jezus: Ja jestem [chleb życia]; [przychodzący do mnie nie będzie głodny], [wierzący we mnie] pragnąć nie będzie [nigdy]. (36) [Jedynie oto] powiedziałem wam [, gdyż ujrzeliście mnie, a nie wierzycie]. (37) **Wszystko, co daje [mi] Ojciec, [do mnie] przyjdzie, a [przychodzącego do mnie], nie wyrzucę precz.** (38) **Zstąpiłem bowiem z nieba, nie aby wypełniać wolę swoją, lecz wolę tego, który mnie posłał.** (39) **To [zaś] jest [wola] tego, który mnie posłał, abym z wszystkiego, co [dał] mi, nie stracił [nic z tego], lecz wskrzesił to w dniu ostatecznym.** (40) **To jest [wola] Ojca mego, aby każdy, [widzący Syna i wierzący w niego], miał żywot wieczny, [i bym wskrzesił go Ja] w dniu ostatecznym.** (41) Wtedy Żydzi szemrali przeciwko niemu, iż powiedział: Ja jestem chlebem, który zstąpił z nieba. (42) I mówili: Czy to nie jest Jezus, syn Józefa, którego [my znamy] ojca i matkę? Jakże więc teraz może mówić: Z nieba zstąpiłem? (43) Wtedy Jezus odpowiedział i rzekł im: Nie szemrajcie między sobą! (44) Nikt nie może przyjść do mnie, jeżeli [Ojciec, który posłał mnie, nie pociągnie go], a Ja wskrzeszę [go] w dniu ostatecznym. (45) Napisano bowiem u proroków: I będą wszyscy pouczeni przez Boga. Każdy, kto słyszał od Ojca i jest pouczony, przychodzi do mnie. (46) **Nie jakoby Ojca [ujrzał ktoś]; [tylko będący od Boga, Ten ujrzał] Ojca.** (47) **Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, [wierzący] ma żywot wieczny.** (48) Ja jestem [chleb życia]. (49) Ojcowie wasi jedli na pustyni [mannę] i poumierali; (50) [Ten] jest chleb, który [z nieba] zstępuje, aby [każdy z niego zjadł i nie umarł]. (51) Ja jestem chlebem żywym, [tym] który z nieba zstąpił; jeśli [ktoś zje z tego chleba], żyć będzie na wieki; a chleb [zaś], który Ja dam, to ciało moje, które [jest dla życia świata]. (52) Wtedy sprzeczali się [między sobą] Żydzi, mówiąc: Jakże może [Ten nam dać ciało swe] do jedzenia? (53) Na to rzekł im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, jeśli nie [zjecie] ciała Syna Człowieczego i [nie wypijecie jego krwi, nie macie życia w sobie]. (54) [Spożywający moje ciało i pijący mą krew] ma żywot wieczny, a Ja wskrzeszę [go] w dniu ostatecznym. (55) Albowiem ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a krew moja jest prawdziwym napojem. (56) [Spożywający moje ciało i pijący mą krew], we mnie mieszka, a Ja w nim. (57) Jak [posłał mnie żyjący Ojciec], a Ja [żyję] przez Ojca, tak i [spożywający mnie, i] ten, żyć będzie przeze mnie. (58) [Ten] jest chleb, który z nieba zstąpił, nie taki, jaki jedli ojcowie i poumierali; kto spożywa ten chleb, żyć będzie na wieki. (59) **To mówił [w synagodze], gdy nauczał w Kafarnaum.**

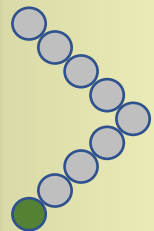
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA A1

[6,1-71]

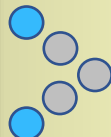
FRAGMENT B

[6,22-59]

ELEMENTY A i A1

[6,22-25] i [6,59]

[6,22-25] ELEMENT A

A1 a (22a) Nazajutrz lud, który pozostał [za morzem], zauważył, że [łódki innej nie było tam] prócz tej jednej, w którą wstąpili uczniowie Jezusa,

b (22b) i że Jezus nie wszedł z uczniami swoimi do tej łodzi,

a1 (22c) ale że sami uczniowie jego odpłynęli.

B1 (23) [Ale] nadeszły inne łódki od Tyberiady w pobliże tego miejsca, gdzie [zjedli] chleb, [gdy dzięki uczynił Pan].

A2 (24a) Gdy więc [zauważył] lud, że Jezusa [tam nie ma] ani uczniów [jego],

B2 (24b) wsiedli oni do łódek i przeprawili się do Kafarnaum, szukając Jezusa. (25) A znalazłszy go za morzem, rzekli do niego: Mistrzu, kiedy tu przybyłeś?

[6,26-36] ELEMENT B

[6,37-47] ELEMENT C

[6,48-58] ELEMENT B1

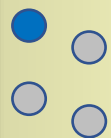
[6,59] ELEMENT A1

(59) To mówił [w synagodze], gdy nauczał w Kafarnaum.

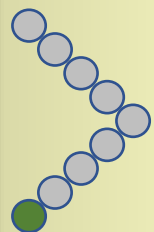
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA A1

[6,1-71]

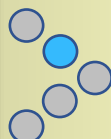
FRAGMENT B

[6,22-59]

ELEMENT B

[6,26-36]

- A a1** (26a) Odpowiedział im Jezus i rzekł: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, szukacie mnie nie dlatego,
b1 (26b) że widzieliście [znak],
a2 (26c) ale dlatego,
b2 (26d) że jedliście chleb i nasyciliście się.

- B a1 a1** (27a) Zabiegajcie nie o pokarm,
b1 (27b) który ginie,
a2 (27c) ale o pokarm,
b2 (27d) który [zachowuje ku życiu wiecznemu],
b1 (27e) który wam da Syn Człowieczy: [Tego bowiem Ojciec opieczętował [, / : / -] Bóg.]
a2 (28a) Rzekli więc do niego: Cóż mamy czynić, aby wykonywać dzieła Boże?
b2 (28b) Odpowiedział Jezus i rzekł im: (29) To jest dzieło Boże: [abyście uwierzyli] w tego, którego [posłał] On.

- A1 a a** (30a) Rzekli tedy do niego: Jaki więc znak czynisz,
b (30b) abyśmy widzieli i uwierzyli tobie?
a1 (30c) Jakie dzieło wykonujesz?
b a1 (31) Ojcowie nasi mannę [jedli] na pustyni, jak napisano: Chleb z nieba dał im, aby jedli.
b1 aa1 (32a) Wtedy rzekł im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie Mojżesz
bb1 (32b) dał wam chleb z nieba,
aa2 (32c) ale Ojciec mój
bb2 (32d) daje wam chleb z nieba [prawdziwy].
c1 (33) Albowiem [chlebem Boga jest schodzący z nieba i życie dający światu].
a2 (34) Wtedy rzekli do niego: Panie! [zawsze] dawaj nam tego chleba!
b2 (35a) Odpowiedział im Jezus: Ja jestem [chleb życia];
c2 aa1 (35b) [przychodzący do mnie
bb1 (35c) nie będzie głodny],
aa2 (35d) [wierzący we mnie]
bb2 (35e) pragnąć nie będzie [nigdy].
a1 (36) [Jedynie oto] powiedziałem wam [, gdyż ujrzeliście mnie, a nie wierzycie].

CH	CS	VIAA--YP	PG	DGMP	N-GM-P	CC	VIAP--YP	VMPN--YP	AB	DAFS	
ἀλλ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε. 6,27 ἐργάζεσθε μὴ τὴν											
ale bo zjedliście z — chlebów i nasyciliście_się. Wypracowujcie nie —											
N-AF-S	DAFS□APRNF-S	VPPMAF-S		CH	DAFS	N-AF-S	DAFS□APRNF-S	VPPAAF-S	PA	N-AF-S	
βρῶσιν τὴν ἀπολλυμένην ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν											
pokarm — ginący, ale — pokarm — pozostający na życie											
A--AF-S	APRAF-S	DNMS	N-NM-S	DGMS	N-GM-S	NPD-YP	VIFA--ZS	APDAM-S	CS	DNMS	N-NM-S
αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ πατήρ											
wieczne, który* — Syn — Człowieka wam da. Tego bowiem — Ojciec											
VIAA--ZS	DNMS	N-NM-S		VIAA--ZP	CH	PA	NPAMZS	APTAN-S	VSPA--XP	CS	
ἐσφράγισεν ὁ θεός. 6,28 εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν, Τί ποιῶμεν ἵνα											
opieczętował, — Bóg. Powiedzieli więc do niego: Co mamy_czynić, aby											

Pamiętamy, że pierwotny tekst grecki nie zawierał interpunkcji...

Tekst grecki w tym miejscu nie ma żadnych wariantów.

Pieczęć hebrajska: „Dla Szm (Szema) sługi Jeroboama” z Megiddo

Pieczęć hebrajska: „Dla Janazanija, sługi króla”

„(należąca) do Natanmeleka, sługi Króla”

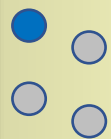
Źródło: <https://chrzescijanin.pl/izrael-archeolodzy-odkrywaja-bardzo-ekscytujace-pieczecie-wskazujace-bezposrednio-na-biblie/>

Źródło: Hasło: Pieczęć w: A. Negev, *Encyklopedia archeologiczna Ziemi świętej*, 2002.

1.	BUDNY.1574	Działajcie nie pokarm ginący, ale trwający do żywota wiecznego, który syn człowieczy wam da, bo tego ociec zapieczętował Bóg .
2.	WUJEK.1923	Róbcie nie pokarm, który ginie, ale który trwa ku żywotowi wiecznemu, który wam da Syn człowieczy; albowiem tego Ojciec Bóg zapieczętował.
3.	RAKOW.NT	Sprawujcież nie pokarm, który ginie, ale pokarm on trwający do żywota wiecznego, który Syn człowieczy wam da; Tego bowiem Ociec zapieczętował on Bóg .
4.	GDAŃSKA.2017	Zabiegajcie nie o pokarm, który ginie, ale o pokarm, który trwa ku życiu wiecznemu, który wam da Syn Człowieczy. Jego bowiem zapieczętował Bóg Ojciec .
5.	TYSIĄCL.WYD5	Zabiegajcie nie o ten pokarm, który niszczeje, ale o ten, który trwa na życie wieczne, a który da wam Syn Człowieczy; Jego to bowiem pieczęcią swą naznaczył Bóg Ojciec .
6.	BRYTYJKA	Zabiegajcie nie o pokarm, który ginie, ale o pokarm, który trwa, o pokarm żywota wiecznego, który wam da Syn Człowieczy: na nim bowiem położył Bóg Ojciec pieczęć swoją.
7.	POZNAŃSKA	Nie starajcie się o pokarm przemijający, ale o pokarm pozostający na życie wieczne, który da wam Syn Człowieczy. Na Nim bowiem Ojciec, Bóg wycisnął swoją pieczęć.
8.	WARSZ.PRASKA	Starajcie się nie o ten pokarm, który przemija, lecz o pokarm wiecznotrwały, przyobiecany wam przez Syna Człowieczego. Jego to właśnie obdarzył Bóg Ojciec pieczęcią swojej władzy.
9.	EIB.BIBLIA.2016.LIT	Zajmujcie się nie pokarmem przemijalnym, ale trwałym, pokarmem zapewniającym życie wieczne. Udzieli wam go Syn Człowieczy, gdyż Ojciec, Bóg , właśnie Jego uwiarygodnił swą pieczęcią.
10.	TOR.PRZ.2023	Zabiegajcie nie o pokarm, który ginie, ale o pokarm, który trwa ku życiu wiecznemu, który wam da Syn Człowieczy; <i>na</i> Nim bowiem Bóg Ojciec położył pieczęć."

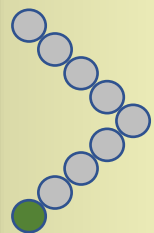
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA A1

[6,1-71]

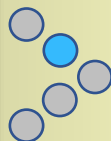
FRAGMENT B

[6,22-59]

ELEMENT B

[6,26-36]

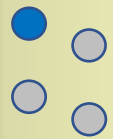
- A a1** (26a) Odpowiedział im Jezus i rzekł: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, szukacie mnie nie dlatego,
b1 (26b) że widzieliście [znak],
a2 (26c) ale dlatego,
b2 (26d) że jedliście chleb i nasyciliście się.

- B a1 a1** (27a) Zabiegajcie nie o pokarm,
b1 (27b) który ginie,
a2 (27c) ale o pokarm,
b2 (27d) który [zachowuje ku życiu wiecznemu],
b1 (27e) który wam da Syn Człowieczy: [Tego bowiem Ojciec opieczętował: [/ -] Bóg.]
a2 (28a) Rzekli więc do niego: Cóż mamy czynić, aby wykonywać dzieła Boże?
b2 (28b) Odpowiedział Jezus i rzekł im: (29) To jest dzieło Boże: [abyście uwierzyli] w tego, którego [posłał] On.

- A1 a a** (30a) Rzekli tedy do niego: Jaki więc znak czynisz,
b (30b) abyśmy widzieli i uwierzyli tobie?
a1 (30c) Jakie dzieło wykonujesz?
b a1 (31) Ojcowie nasi mannę [jedli] na pustyni, jak napisano: Chleb z nieba dał im, aby jedli.
b1 aa1 (32a) Wtedy rzekł im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam, nie Mojżesz
bb1 (32b) dał wam chleb z nieba,
aa2 (32c) ale Ojciec mój
bb2 (32d) daje wam chleb z nieba [prawdziwy].
c1 (33) Albowiem [chlebem Boga jest schodzący z nieba i życie dający światu].
a2 (34) Wtedy rzekli do niego: Panie! [zawsze] dawaj nam tego chleba!
b2 (35a) Odpowiedział im Jezus: Ja jestem [chleb życia];
c2 aa1 (35b) [przychodzący do mnie
bb1 (35c) nie będzie głodny],
aa2 (35d) [wierzący we mnie]
bb2 (35e) pragnąć nie będzie [nigdy].
a1 (36) [Jedynie oto] powiedziałem wam [, gdyż ujrzeliście mnie, a nie wierzycie].

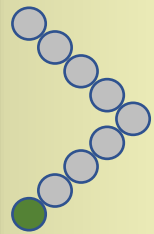
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA A1

[6,1-71]

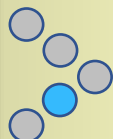
FRAGMENT B

[6,22-59]

ELEMENT B1

[6,48-58]

A a1 (48) Ja jestem [chleb życia].

b1 (49) Ojcowie wasi jedli na pustyni [mannę] i poumierali;

c1 a1 (50a) [Ten] jest chleb,

b1 (50b) który [z nieba] zstępuje,

c1 (50c) aby [każdy z niego zjadł

d1 (50d) i nie umarł].

a2 (51a) Ja jestem chlebem żywym,

b2 (51b) [tym] który z nieba zstąpił;

c2 (51c) jeśli [ktoś zje z tego chleba],

d2 (51d) żyć będzie na wieki;

B a (51e) a chleb [zaś], który Ja dam,

b (51f) to ciało moje,

a1 (51g) które [jest dla życia świata].

C (52) Wtedy sprzeczał się [między sobą] Żydzi, mówiąc: Jakże może [Ten nam dać ciało swe] do jedzenia?

B1 a a1 (53a) Na to rzekł im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, jeśli nie [zjecie] ciała Syna Człowieczego i [nie wypijecie jego krwi,

b1 (53e*) nie macie życia w sobie].

a2 (54a*) [Spożywający moje ciało i pijący mą krew]

b2 (54e) ma żywot wieczny, a Ja wskreszę [go] w dniu ostatecznym.

b a1 (55a) Albowiem ciało moje

b1 (55b) jest prawdziwym pokarmem,

a2 (55c) a krew moja

b2 (55d) jest prawdziwym napojem.

a1 a aa1 (56a) [Spożywający moje ciało i pijący mą krew],

bb1 (56b) we mnie mieszka, a Ja w nim.

b (57a) Jak [posłał mnie żyjący Ojciec], a Ja [żyję] przez Ojca,

a1 aa2 (57b) tak i [spożywający mnie,

bb2 (57c) i] ten, żyć będzie przeze mnie.

A a2 (58a) [Ten] jest chleb, który z nieba zstąpił,

b2 (58b) nie taki, jaki jedli ojcowie i poumierali;

c2 (58c) kto spożywa ten chleb, żyć będzie na wieki.

a1 aa1 (53a) Na to rzekł im Jezus: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, jeśli nie [zjecie]

bb1 (53b) ciała Syna Człowieczego

aa2 (53c) i [nie wypijecie

bb2 (53d) jego krwi,

a2 aa1 (54a) [Spożywający

bb1 (54b) moje ciało

aa2 (54c) i pijący

bb2 (54d) mą krew]

**Czas na małą
przerwę – 10 min.**

SEKCJA A1

[1,1-6,71]

A a1 (37) Wszystko, co daje [mi] Ojciec, [do mnie] przyjdzie, a [przychodzącego do mnie], nie wyrzucę precz.

b1 (38) Zstąpiłem bowiem z nieba, nie aby wypełniać wolę swoją, lecz wolę tego, który mnie posłał.

SEKWENCJA A1

[6,1-71]

c1 a1 (39a) To [zaś] jest [wola] tego, który mnie posłał,

b1 (39b) abym z wszystkiego, co [dał] mi, nie stracił [nic z tego],

c1 (39c) lecz wskrzesił to w dniu ostatecznym.

a2 (40a) To jest [wola] Ojca mego,

b2 (40b) aby każdy, [widzący Syna i wierzący w niego], miał żywot wieczny,

c2 (40c) [i bym wskrzesił go Ja] w dniu ostatecznym.

FRAGMENT B

[6,22-59]

B a (41a) Wtedy Żydzi szemrali przeciwko niemu,

b (41b) iż powiedział: Ja jestem chlebem, który zstąpił z nieba.

c (42a) I mówili: Czy to nie jest Jezus, syn Józefa, którego [my znamy] ojca i matkę?

b1 (42b) Jakże więc teraz może mówić: Z nieba zstąpiłem?

a1 (43) Wtedy Jezus odpowiedział i rzekł im: Nie szemrajcie między sobą!

ELEMENT C

[6,37-47]

A1 a2 (44) Nikt nie może przyjść do mnie, jeżeli [Ojciec, który posłał mnie, nie pociągnie go], a Ja wskrzeszę [go] w dniu ostatecznym.

b2 a (45a) Napisano bowiem u proroków: I będą wszyscy pouczeni przez Boga.

b (45b) Każdy, kto słyszał od Ojca i jest pouczony, przychodzi do mnie.

a1 (46) Nie jakoby Ojca [ujrzał ktoś]; [tylko będący od Boga, Ten ujrzał] Ojca.

c2 (47) Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, [wierzący] ma żywot wieczny.

SEKCJA A1

[1,1-6,71]

A (60) Wielu tedy [słuchających z uczniów jego], mówiło: Twarda to mowa, któż jej słuchać może?

B a1 (61a) A Jezus, świadom, że [szemrają] z tego powodu uczniowie jego,

b1 (61b) rzekł im: To was gorszy? (62) [(A) jeśli więc] ujrzycie Syna Człowieczego, wstępującego tam, gdzie był pierwaj?

C a1 (63a) Duch

b1 (63b) ożywia.

a2 (63c) Ciało

b2 (63d) nie pomaga [nic].

C1 (63c) Słowa, które powiedziałem do was, duchem [są] i żywotem [są],

B1 a2 (64) lecz są pośród was tacy, którzy nie wierzą. [Wiedział] bowiem od początku [Jezus], którzy są niewierzący i kto go wyda.

b2 (65) I mówił: Dlatego powiedziałem wam, że nikt nie może przyjść do mnie, jeśli mu to nie jest dane od Ojca.

A1 (66) Od tej chwili wielu uczniów jego zawróciło i już z nim nie chodziło.

SEKWENCJA A1

[6,1-71]

FRAGMENT A

[6,60-71]

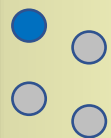
ELEMENT

[6,60-66]

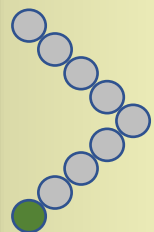
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA A1

[6,1-71]

FRAGMENT A

[6,60-71]

ELEMENT

[6,67-71]

A a1 (67) Wtedy Jezus rzekł do dwunastu: Czy i wy chcecie odejść?

b1 (68a) Odpowiedział mu Szymon Piotr: Panie!

a2 (68b) Do kogo pójdziemy?

b2 (68c) Słowa żywota wiecznego [masz].

B (69) A myśmy uwierzyli i poznali, że Ty jesteś [Święty Boga].

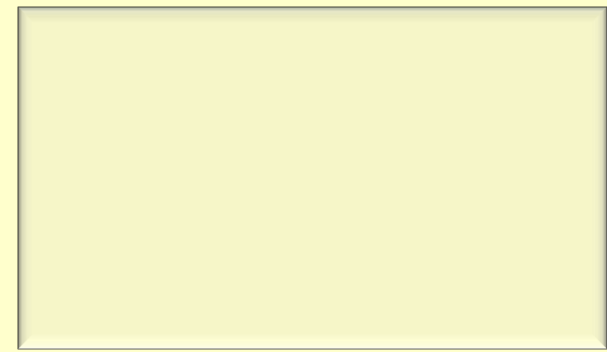
A1 a (70a) [Odpowiedział im] Jezus: Czy nie [ja] dwunastu was wybrałem[_sobie]?

b (70b) Ale z was [jeden] jest diabeł.

c (71a) Mówił [zaś] o Judaszu, synu Szymona z Kariotu,

b1 (71b) bo ten miał go wydać,

a1 (71c) a był jednym z dwunastu.

Jakieś pytania?

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Ewangelia Jana

SEKCJA A1 SEKWENCJA B [1,19-51]

Misja Syna Bożego to zaproszenie do życia i
odkrycie prawdziwego wnętrza człowieka;
świadczenia o Jezusie

SEKCJA A1 [1,1-6,71]

Zaproszenie do życia z Boga.
Boża miłość w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Boga i stawia wyzwanie człowiekowi - wybór życia w Synu Bożym.

SEKCJA B1 [7,1-13,20]

Brak poznania Imienia Ojca prowadzi do odrzucenia Syna.
Miłość Syna, to dzieło wierności Boga.
Jego zła i buntu; sąd nad nieuczciwymi.

SEKCJA A2 [13,21-17,26]

Jezus wprowadza uczniów w istotę życia z Boga.
Miłość pomiędzy uczniami ma odbijać miłość w Bogu; praca na kryzys oraz na czas społeczności i prowadzenia przez.

SEKCJA B2 [18,1-21,25]

Doświadczenie Imienia Boga uwalnia od śmierci.
Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa.
Uczniowie, Chrystus odbudowuje wieżę.

SEKCJA A1 [1,1-6,71] - Zaproszenie do życia z Boga.

Boża miłość w Chrystusie zaprasza do wolności życia z Boga i stawia wyzwanie człowiekowi - wybór życia w Synu Bożym.

SEKWENCJA A [1,1-18] Zaproszenie do narodzin i życia z Boga; odrzucenie i przyjęcie misji Syna Bożego

SEKWENCJA B [1,19-51] Świadczenia o Jezusie jako Mesjaszu, zapowiedzianym Proroku, Synu Bożym

SEKWENCJA C [2,1-12] Pierwszy znak w Kanie - wiara Marii sprawia umocnienie wiary uczniów

SEKWENCJA D [2,13-25] Sprzeciw Żydów i pozorna wiara odbiorców; zapowiedź nowej świątyni

SEKWENCJA E [3,1-36] Wezwanie do wiary i wolności od sądu; to miłość Ojca posyła Syna na ratunek człowiekowi; niechęć liderów; rozdwojenie

SEKWENCJA D1 [4,1-45] Jezus przyjęty w Samarii i Galilei, ale nie w Jerozolimie; kult w duchu/Duchu

SEKWENCJA C1 [4,46-54] Drugi znak w Kanie - wiara dworzanina prowadzi do wiary jego rodziny

SEKWENCJA B1 [5,1-47] Świadczenia na rzecz Jezusa jako Syna Bożego (Boga); dzieła, Ojciec, Pisma

SEKWENCJA A1 [6,1-71] Zaproszenie do zaufania Synowi Bożemu jako źródłu życia, które nie ustaje

[1,19-24] FRAGMENT A – Jan ujawnia wysłannikom liderów z Jerozolimy swoją misję wprowadzenia i ujawnienia Mesjasza (miękkie zaproszenie do skupienia na nim uwagi).

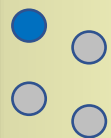
[1,25-28] FRAGMENT B – Liderzy (ich wysłannicy) nie rozpoznają znaczenia misji Jana, a przede wszystkim nie znają Chrystusa

[1,29-36] FRAGMENT B1 – Jan dzięki objawieniu od Boga potrafi rozpoznać Chrystusa; składa o Nim świadectwo i o Jego podstawowej misji – zanurzenia w Ducha Świętego

[1,37-51] FRAGMENT A1 – Jezusa zaprasza do swojej społeczności, ujawnia się pierwszym uczniom i odkrywa ich wnętrze.

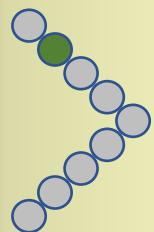
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA B

[1,19-51]

FRAGMENT A

[1,19-24]

A (19a) A takie jest świadectwo Jana, gdy wysłali do niego [Żydzi z Jerozolimy] kapłanów i lewitów,

B a1 (19b) aby go zapytali: Kim ty jesteś?

b1 (20) I wyznał, a nie zaprzeczył, i oświadczył: Ja nie jestem Chrystusem.

a2 (21a) I zapytali go: Kim więc? Eliaszem jesteś?

b2 (21b) A on odrzekł: Nie jestem.

a3 (21d) Prorokiem jesteś?

b3 (21e) I odpowiedział: Nie.

a4 a (22a) Rzekli mu więc: Kim jesteś?

b (22b) [Abyśmy dali] odpowiedź tym, którzy nas posłali.

a1 (22c) Cóż powiadasz sam o sobie?

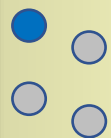
b4 (23) Rzekł: Ja jestem głosem wołającego na pustyni: Prostujcie drogę Pana, jak powiedział Izajasz prorok.

A1 (24) A wysłańcy byli z faryzeuszów.

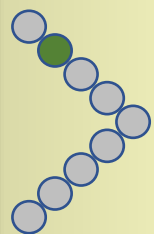
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA B

[1,19-51]

FRAGMENT A

[1,19-24]

A (19a) A takie jest świadectwo Jana, gdy wysłali do niego [Żydzi z Jerozolimy] kapłanów i lewitów,

B a1 (19b) aby go zapytali: Kim ty jesteś?

b1 (20) I wyznał, a nie zaprzeczył, i oświadczył: Ja nie jestem Chrystusem.

a2 (21a) I zapytali go: Kim więc? Eliaszem jesteś?

b2 (21b) A on odrzekł: Nie jestem.

a3 (21d) Prorokiem jesteś?

b3 (21e) I odpowiedział: Nie.

a4 a (22a) Rzekli mu więc: Kim jesteś?

b (22b) [Abyśmy dali] odpowiedź tym, którzy nas posłali.

a1 (22c) Cóż powiadasz sam o sobie?

b4 (23) Rzekł: **Ja jestem głosem** wołającego na pustyni: Prostujcie drogę Pana, jak powiedział Izajasz prorok.

A1 (24) A wysłańcy byli z faryzeuszów.

Izajasz 40,1-11 (BW)

A (1) Pocieszajcie, pocieszajcie mój lud, mówi wasz Bóg (Elohim)! (2) Mówcie do serca Jeruzalemu i wołajcie na nie, że dopełniła się jego niewola, że odpuszczona jest jego wina, bo otrzymało z ręki Pana (Jahwe) podwójną karę za wszystkie swoje grzechy.

B (3) **Głos się odzywa: Przygotujcie na pustyni drogę Pańską (Jahwe), wyprostujcie na stepie ścieżkę dla Boga (Elohim) naszego!** (4) Każda dolina niech będzie podniesiona, a każda góra i pagórek obniżone; co nierówne, niech będzie wyrównane, a strome zbocza niech się staną doliną!

C (5) I objawi się chwała Pańska (Jahwe), i ujrzy to wszelkie ciało pospołu, gdyż usta Pana (Jahwe) to powiedziały.

D1 (6) **Głos mówi: Zwiastuj! I rzekłem: Co mam zwiastować? To: Wszelkie ciało jest trawą, a cały jego wdzięk jak kwiat polny. (7) Trawa usycha, kwiat więdnie, gdy wiatr Pana (Jahwe) powieje nań. Zaprawdę: Ludzie są trawą! (8) Trawa usycha, kwiat więdnie, ale słowo Boga (Elohim) naszego trwa na wieki.**

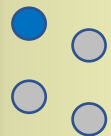
C1 (9) Wyjdź na górę wysoką, zwiastunie dobrej wieści, Syjonie! Podnieś mocno swój głos, zwiastunie dobrej wieści, Jeruzalem! Podnieś, nie bój się! Mów do miast judzkich: Oto wasz Bóg (Elohim)!

B1 (10) Oto Wszechmocny (Adonaj), Jahwe przychodzi w mocy, jego ramię włada. Oto ci, których sobie zarobił, są z nimi, a ci, których wypracował, są przed nim.

A1 (11) Jak pasterz będzie paść swoją trzodę, do swojego naręcza zbierze jagnięta i na swoim łonie będzie je nosił, a kotne będzie prowadził ostrożnie.

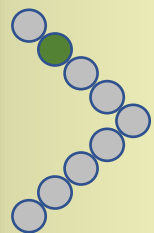
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA B

[1,19-51]

FRAGMENTY

B [1,25-28] i

B1 [1,29-36]

FRAGMENT B

A (25a) I pytając go, rzekli mu: Cemu więc chrzczisz,

B (25b) jeśli nie jesteś Mesjaszem ani Eliaszem, ani prorokiem?

B1 a (26a) Odpowiedział im Jan, mówiąc: Ja chrzczę wodą [;]

b (26b) pośród was stoi,

c (26c) którego wy nie znacie;

b1 (27a) Ten, który przyjdzie po mnie

a1 (27b) któremu nie jestem godzien [ja] rozwiązać [jego] rzemyka sandałów.

A1 (28) To się działo w Betabarze za Jordanem, gdzie Jan chrzczył.

FRAGMENT B1

A (29) Nazajutrz ujrzał Jezusa, idącego do niego, i rzekł: Oto Baranek [Boga], który gładzi grzech świata.

B (30) To jest Ten, o którym powiedziałem: Za mną idzie mąż, który [przede mną] był, bo pierwiej [niż ja] był.

C a1 (31a) I ja nie znałem [go];

b1 (31b) lecz [aby był objawiony Izraelowi,] dlatego przyszedłem [ja], chrzcząc wodą.

c1 (32) [I zaświadczył] Jan, mówiąc: Widziałem Ducha, zstępującego jakby gołębica [z nieba]; i spoczął na nim.

a2 (33a) I ja go nie znałem;

b2 (33b) lecz Ten, który mnie posłał, abym [zanurzał] wodą,

c2 (33c) [Ten] rzekł do mnie: [Na którego ujrzysz Ducha zstępującego i pozostającego na nim, Ten jest zanurzający w Duchu Świętym].

B1 (34) A ja widziałem to i złożyłem świadectwo, że ten jest [Syn Boga].

A1 (35) Nazajutrz znowu stał Jan z uczniami swoimi [dwoma] (36) i ujrzawszy Jezusa przechodzącego, rzekł: Oto Baranek [Boga].

SEKCJA A1

[1,1-6,71]

A a (37) [I usłyszeli dwaj uczniowie go (gdy) mówił i] poszli za Jezusem.

b (38a) [Odwrociwszy się zaś Jezus i ujrawszy ich idących za nim] rzekł do nich: Czego szukacie?

c (38b) A oni [zaś] odpowiedzieli mu: Rabbi! <to znaczy: Nauczycielu> gdzie mieszkasz?

d (39a) Rzekł im: Pójdźcie, a zobaczycie!

c1 (39b) Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka,

b1 (39c) i u niego [pozostali] w tym dniu;

a1 (39d) a było to około dziesiątej godziny.

B a1 (40) [Był] Andrzej, brat Szymona Piotra, był jednym z tych dwóch, którzy to słyszeli od Jana i poszli za nim.

b1 (41a) Spotkał [ten] najpierw [brata swego] Szymona,

c1 (41b) i rzekł do niego: Znaleźliśmy Mesjasza <to znaczy: Chrystusa>.

d1 (42a) przyprowadził go do Jezusa.

e1 (42b) [Przypatrzwszy się mu] Jezus, rzekł: Ty jesteś Szymon, syn Jana; ty będziesz nazwany Kefas <to znaczy: Piotr>.

C (43) [Nazajutrz] chciał udać się do Galilei; i spotkał Filipa, i rzekł do niego [Jezus]: Pójdź za mną!

B1 a2 (44) [Był zaś Filip] z Betsaidy, [z] miasta Andrzeja i Piotra.

b2 (45a) [Spotkał] Filip Natanaela

c2 (45b) i rzekł do niego: Tego, o którym pisał Mojżesz [w zakonie i] prorocy [, znaleźliśmy]: Jezusa, syna Józefa, z Nazaretu.

d2 (46) [I powiedział mu] Natanael: Czy z Nazaretu może być coś dobrego? [Rzekł mu] Filip: Pójdź i zobacz!

e2 (47) [Zobaczył] Jezus Natanaela, idącego do niego, [i] rzekł o nim: Oto prawdziwy Izraelita, w którym [fałszu] nie ma.

A1 a (48a) Rzecze mu Natanael: Skąd mnie znasz?

b a1 (48b) Odpowiedział mu Jezus i rzekł [mu]: Zanim cię [Filip] zawołał, gdy byłeś pod drzewem figowym [, widziałem cię].

b1 (49) Odpowiedział mu Natanael: Mistrzu! Ty jesteś Synem Bożym, Ty królem [jesteś] Izraela.

a2 (50a) [Odpowiedział] Jezus [i] rzekł do niego: [Dlatego, że powiedziałem ci, że zobaczyłem cię pod figowcem,

b2 (50b) wierzysz?]

b1 (50c) [Większe od tych (rzeczy) ujrzysz.]

a1 (51) [I mówi mu:] Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, ujrzycie niebo otwarte i aniołów Bożych wstępujących i zstępujących na Syna Człowieczego.

SEKWENCJA B

[1,19-51]

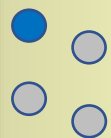
FRAGMENT A1

[1,37-51]

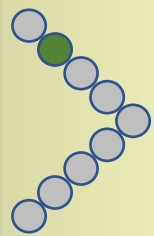
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA B

[1,19-51]

FRAGMENT A1

[1,37-51]

A (37) [I usłyszeli dwaj uczniowie go (gdy) mówił i] poszli za Jezusem. (38) [Odwróciwszy się zaś Jezus i ujrawszy ich idących za nim] rzekł do nich: Czego szukacie? oni [zaś] odpowiedzieli mu: **Rabbi! <to znaczy: Nauczycielu>** gdzie mieszkasz? (39) Rzekł im: Pójdźcie, a zobaczycie! Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i u niego [pozostali] w tym dniu; a było to około dziesiątej godziny.

B (40) [Był] Andrzej, brat Szymona Piotra, jednym z dwóch, którzy to słyszeli od Jana i poszli za nim. (41) Spotkał [ten] najpierw [brata swego] Szymona, i rzekł do niego: Znaleźliśmy **Mesjasza <to znaczy: Chrystusa>**. (42) Przyprowadził go do Jezusa. [Przypatrzwszy się mu] Jezus, rzekł: Ty jesteś Szymon, syn Jana; ty będziesz nazwany Kefas <to znaczy: Piotr>.

C (43) [Nazajutrz] chciał udać się do Galilei; i spotkał Filipa, i rzekł do niego [Jezus]: Pójdź za mną!

B1 (44) [Był zaś Filip] z Betsaidy, [z] miasta Andrzeja i Piotra. (45) [Spotkał] Filip Natanaela i rzekł do niego: **Tego, o którym pisał Mojżesz [w zakonie i] prorocy [, znaleźliśmy]: Jezusa, syna Józefa, z Nazaretu.** (46) [I powiedział mu] Natanael: Czy z Nazaretu może być coś dobrego? [Rzekł mu] Filip: Pójdź i zobacz!

A1 (47) [Zobaczył] Jezus Natanaela, idącego do niego, [i] rzekł o nim: Oto prawdziwy Izraelita, w którym [fałszu] nie ma. (48) Rzecze mu Natanael: Skąd mnie znasz? Odpowiedział mu Jezus i rzekł [mu]: Zanim cię [Filip] zawołał, gdy byłeś pod drzewem figowym [, widziałem cię]. (49) Odpowiedział mu Natanael: **Mistrzu! Ty jesteś Synem Bożym, Ty królem [jesteś] Izraela.** (50) [Odpowiedział] Jezus [i] rzekł do niego: [Dlatego, że powiedziałem ci, że zobaczyłem cię pod figowcem, wierzysz?] [Większe od tych (rzeczy) ujrzysz.] (51) [I mówi mu:] Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, ujrzycie niebo otwarte i aniołów Bożych wstępujących i zstępujących na Syna Człowieczego.

Jakieś pytania?

**Czas na małą
przerwę – 10 min.**

*Chwałą Bożą jest rzecz ukryć,
a chwałą królów rzecz zbadać.
Prz 25,2*

Ewangelia Jana

SEKCJA A1 SEKWENCJA B1 [5,1-47]

Misja Syna Bożego to zaproszenie do życia i
odkrycie prawdziwego wnętrza człowieka;
świadczenia o Jezusie

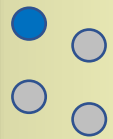
[5,1-18] FRAGMENT A – Znak uleczenia w szabat – objawienie suwerenności Syna i wzoru działania na podobieństwo działania Ojca. Reakcje odrzucenia i braku zainteresowania oraz wdzięczności.

[5,19-30] FRAGMENT B – Ujawnienie wyjątkowej pozycji Syna Bożego względem człowieka – w Synu człowiek może zrodzić się ponownie do życia; podkreślenie unikalnej więzi pomiędzy Ojcem i Synem.

[5,31-47] FRAGMENT A1 – Stosunek do świadectw na rzecz Jezusa jako Syna Bożego ujawnia ostatecznie wewnętrzną generalną postawę człowieka do Ojca i Syna.

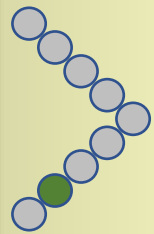
SEKCJA A1

[1,1-6,71]

SEKWENCJA B1

[5,1-47]

FRAGMENT A

[5,1-18]

A1 (1) Potem było święto żydowskie i [przybył] Jezus do Jerozolimy.

B1 a1 a (2) Jest [zaś] w Jerozolimie przy Owczej Bramie sadzawka, zwana po hebrajsku Betezda, pięć krużganków [mająca]. (3a) W nich leżało mnóstwo chorych, ślepych, chromych i wycieńczonych, **b** (3b) którzy czekali na [wody] poruszenie.

c (4a) [Anioł Pana czasem zstępował do sadzawki i poruszał wodę.]

b1 (4b) [Który więc pierwszy wszedł po poruszeniu wody], odzyskiwał zdrowie,

a1 (4c) jakkolwiek chorobą był dotknięty.

b1 a1 (5) Był [zaś] tam pewien człowiek, [(od) trzydziestu ośmiu lat pozostający w słabości swojej].

b1 (6a) [Tego ujrzawszy Jezus

a2 (6b) i poznawszy, że długi już czas (tak) ma,

b2 (6c) rzecze mu:] Chcesz zdrowy [stać się]?

a2 a1 (7a) Odpowiedział mu chory: Panie, [człowieka] nie mam,

b1 (7b) który [by, gdy się poruszy woda,] wrzucił [mnie] do sadzawki,

a2 (7c) zanim zaś [dojdę] ja sam,

b2 (7d) inny przede mną wchodzi.

b2 a1 (8a) Rzecze mu Jezus: Wstań,

b1 (8b) weź łoże swoje i chodź.

a2 (9a) I zaraz [stał się zdrowy] ten człowiek,

b2 (9b) [i] wziął łoże swoje i chodził.

A2 a1 (9c) [Był zaś sabat] tego dnia. (10) Mówili [więc] Żydzi do uzdrowionego: Sabat [jest i] nie wolno ci nosić łoża.

b1 (11) On zaś odpowiedział im: Ten, który [uczynił] mnie [zdrowym], [ten] rzekł mi: Weź łoże swoje i chodź.

a2 (12) [Spytali] go: [Któż jest tym człowiekiem, który] ci powiedział: Weź je i chodź?

b2 (13) A uzdrowiony nie wiedział, kto to był, bo Jezus oddalił się od tłumu, który był na tym miejscu.

B2 (14) Później spotkał go Jezus w świątyni i rzekł do niego: Oto [zdrowy stałeś się]; już nie grzesz, aby ci się coś gorszego nie stało.

A3 a (15) Odszedł ten człowiek i powiedział Żydom, że to Jezus [jest tym, który uczynił go zdrowym].

b (16a) I dlatego [prześladowali] Żydzi Jezusa,

a1 (16b) że to uczynił w sabat.

B3 (17) [Zaś] Jezus odpowiedział im: Ojciec [Mój aż do teraz] działa i Ja działam.

A4 (18a) Dlatego też tym usilniej starali się [go Żydzi] zabić, bo nie tylko łamał sabat,

B4 (18b) lecz także [Ojcem własnym nazywał] Boga [równym sobie czyniąc Bogu].

I to już koniec na dzisiaj.

Dziękuję za uwagę.